

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီး ဦးကျော်ဝင်းရွှေတွင်

မောင်စိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂*

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ ၃၁ ရက်†

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က၊ ကျေးရွာအုပ်စု
မြေယာကော်မတီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်သဖြင့်
မြို့နယ် မြေယာကော်မတီသို့ အယူခံ ဝင်ရောက်၍
အယူခံမှု စစ်ဆေးနေဆဲကာလတွင် ကျေးရွာအုပ်စု
ရယကဥက္ကဋ္ဌမှ လက်ရှိ လုပ်ကိုင်နေသူအား ၁၉၆၃
ခုနှစ် သီးစားချထားရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂ အရ တရား
စွဲဆိုခွင့်ရှိ-မရှိ။

* ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာအမှတ် ၂၅။
+ ချောင်းဦးမြို့နယ်တရားရုံး၏ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၉၄
ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန်
လျှောက်ထားမှု။

ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်ပေးရန် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်လွှာကို တင်သွင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှုမှာ ချောင်းဦးမြို့နယ်၊ နတ်ရေကန်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ကွင်း အမှတ် ၂၀၄၉ (ရွာမကွင်း)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇၄ (က)/၁ (ဧရိယာ ၃. ၁၂ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇၄ (က)/၃ (ဧရိယာ ၂. ၂၅ ဧက)၊ ကွင်းအမှတ် ၂၀၄၅ (သပြေပင်ကွင်း)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၆၁/၂ (ဧရိယာ ၃. ၈၁ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၆၄/၂ (ဧရိယာ ၁. ၂၀ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၆၀ (ဧရိယာ ၁. ၆၀ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၆၉/၁ (ဧရိယာ ၃. ၈၈ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၄ (ဧရိယာ ၇. ၁၂ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ (ဧရိယာ ၅. ၅၀ ဧက) တို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ နတ်ရေကန်ကျေးရွာအုပ်စု၊ မြေနီကျင်းကျေးရွာနေ မောင်စိုးနှင့် ဦးနီတို့ မြေယာမှုခင်း ဖြစ်ပွားခဲ့ကြ သည်။ နတ်ရေကန်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ကျေးရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၏ မြေယာမှုခင်း အမှုတွဲအမှတ် ၁/၂၀၀၇ တွင် ကွင်းအမှတ် ၂၀၄၉ (ရွာမ ကွင်း)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇၄ (က)/၁ (ဧရိယာ ၃. ၁၂ ဧက) နှင့် ဦးပိုင်အမှတ် ၇၄ (က)/၃ (ဧရိယာ ၂. ၂၅ ဧက) တို့ကို ဦးနီ၏ မြေးဖြစ်သူ မဌေးဌေးအားလည်းကောင်း၊ ကွင်းအမှတ် ၂၀၄၅ (သပြေပင်ကွင်း) မှ ဦးပိုင်အမှတ် ၆၁/၂ (ဧရိယာ ၃. ၈၁ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၆၄/၂ (ဧရိယာ ၁. ၂၀ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၆၀ (ဧရိယာ ၁. ၆၀ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၆၉/၁ (ဧရိယာ ၃. ၈၈ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၄ (ဧရိယာ ၇. ၁၂ ဧက)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ (ဧရိယာ ၅. ၅၀ ဧက) တို့ကို မောင်စိုးအားလည်းကောင်း သီးစားလုပ်ကိုင်ခွင့် ပြုကြောင်း ၁၈-၄-၂၀၀၇ နေ့က အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ မောင်စိုးက မိမိလက်ရှိ လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော မြေယာများထဲမှ တချို့ကို မဌေးဌေး

အား သီးစားလုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့် နတ်ရေကန်
ကျေးရွာအုပ်စုမြေယာကော်မတီ၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ ချောင်းဦး
မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနသို့ ၂၃-၄-၂၀၀၇ ရက်စွဲဖြင့် အယူခံခဲ့သည်။
အယူခံမှု စစ်ဆေးနေဆဲကာလတွင် နတ်ရေကန်ကျေးရွာ (ကယက)
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဖိုးစန်းမှ မောင်စိုးအပေါ် ၁၀-၄-၂၀၀၇ ရက်နေ့နှင့်
၁၉-၄-၂၀၀၇ နေ့စွဲပါ တားမြစ်အမိန့်များကို လိုက်နာခြင်း မရှိဘဲ
အချင်းဖြစ်မြေယာတွင် ကျေးကျော်ဝင်ရောက် ထွန်ယက်သည်ဟုဆိုကာ
၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ အရ ၅-၆-၂၀၀၇
နေ့တွင် ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက မောင်စိုးသည် မြေယာမှုခင်း
ဆုံးဖြတ်ချက်မချမီအချိန်ထိ ဦးနီနှင့်အတူ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခဲ့၍
အချင်းဖြစ်မြေယာ၏ မူလလက်ရှိလုပ်ကိုင်သူမှာ မောင်စိုးဖြစ်သည်
ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ မောင်စိုး လက်ရှိလုပ်ကိုင်ဆဲတွင် မြေယာ
မှုခင်းဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ မောင်စိုးသည် မြေယာမှုခင်း
မဆုံးဖြတ်မီက ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးထားသော ပဲတီစိမ်းနှင့် ပဲစဉ်းငုံပင်
များအား လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း အချင်းဖြစ်မြေယာတွင် ထွန်မှုန်းခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသို့ ထွန်မှုန်းသည်ကို မြေယာမှုခင်း အမိန့်မချမီ
၁၀-၄-၂၀၀၇ နေ့တွင်တစ်ကြိမ်၊ အမိန့်ချပြီး နောက်တစ်ရက်ဖြစ်သော
၁၉-၄-၂၀၀၇ နေ့တွင်တစ်ကြိမ် (ကယက) မှ တားမြစ်စာ ထုတ်ဆင့်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မောင်စိုးအနေဖြင့် ၎င်းမှ လက်ရှိ လက်ငုတ်အဖြစ်
လုပ်ကိုင်နေပါလျက် ကျေးရွာမြေယာကော်မတီက ၁၈-၄-၂၀၀၇
ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် မငွေးငွေးအား လုပ်ပိုင်ခွင့်ချထားကြောင်း
ဆုံးဖြတ်သည်ကို မကျေနပ်၍ ချောင်းဦးမြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနသို့

အယူခံခဲ့ရာ ချောင်းဦးမြို့နယ် မြေစာရင်းဦးစီးဌာနမှ ၂၇-၄-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တရားလို ဦးဖိုးစန်းအား အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ခဲ့ သည့်အပြင် ချောင်းဦးမြို့နယ်တရားရုံးသို့လည်း ၁၁-၆-၂၀၀၇ ရက်စွဲ ပါစာဖြင့် လျှောက်ထားသူ မောင်စိုးက အယူခံဝင်ရောက်ထားသည်ကို အကြောင်းကြားစာများ ပေးပို့ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံကာလ အတွင်း တရားလို ဦးဖိုးစန်းက မောင်စိုးအပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ သီးစား ချထားရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ အရ တရားစွဲဆိုခြင်းသည် တရားစွဲဆိုနိုင် သည့် ရပ်တည်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားရုံးအနေဖြင့်လည်း လက်ခံ စစ်ဆေးခွင့်မရှိသဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ အမှုချေဖျက်ပေးသင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူ အနေဖြင့် နတ်ရေကန်ကျေးရွာအုပ်စုမြေယာကော်မတီက အချင်းဖြစ် မြေအတွင်း ဝင်ရောက်ထွန်ယက်ခြင်းမပြုရန် ၁၀-၄-၂၀၀၇ နေ့နှင့် ၁၉-၄-၂၀၀၇ နေ့ နေ့စွဲပါစာများဖြင့် တားမြစ်ရာတွင်လည်းကောင်း၊ မြေယာအငြင်းပွားမှု စစ်ဆေးစဉ်အခါတွင်လည်းကောင်း အငြင်းပွား သည့်မြေယာတွင် သီးနှံများ စိုက်ပျိုးထားကြောင်း၊ သီးနှံများရိတ်သိမ်း ပြီးချိန်အထိ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုရန် နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာဖြင့် ဖြစ်စေ တင်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူ မောင်စိုးအနေဖြင့် အငြင်းပွားသည့်မြေယာတွင် မည်သည့်သီးနှံမျှ စိုက်ပျိုးထားခြင်းမရှိဘဲ သီးနှံမရှိသည့် ယာမြေတွင် ဝင်ရောက် ထွန်ယက်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၉၆၃ ခုနှစ် သီးစားချထားရေးနည်း ဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၅) အရ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသူ တရားရုံးအနေဖြင့် အယူခံထားစဉ်အတွင်း လုပ်လက်စသီးနှံများ ရိတ်သိမ်းပြီးသည်အထိ

သာ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့်ရှိပြီး သီးနှံမရှိသည့် ယာမြေအတွင်း ဝင်ရောက် ထွန်ယက်ခွင့်မရှိသဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဖိုးစန်းက လျှောက်ထားသူ မောင်စိုးအပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ သီးစားချထားရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ အရ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ဤ အထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးလှမောင်ဦး^(၁) စီရင်ထုံးကို ကိုးကား လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက အမှုတွဲပါ သက်သေထွက်ဆိုချက်များအရ လျှောက်ထားသူ မောင်စိုးသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသူဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်ပတ်သက်၍ ကျေးရွာမြေယာကော်မတီ၏ ဆုံးဖြတ် ချက်ကို မကျေနပ်သောကြောင့် ချောင်းဦးမြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာန သို့ ၂၃-၄-၂၀၀၇ နေ့တွင် မြေယာမူခင်းအမှတ် ၆/၂၀၀၇ ဖြင့် အယူခံ ဝင်ထားကြောင်း၊ အယူခံဝင်ထားဆဲကာလတွင် သီးစားချထားရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ အရ အရေးယူခံရခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်ထားမှုအပေါ် သင့်မြတ်သည့်အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ် ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုကို စိစစ်ကြည့်ရှုရာ တရားလို ဦးဖိုးစန်း (လိုပြ-၁) နှင့် ဦးသိန်းအောင် (လိုပြ-၂) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ အချင်းဖြစ် မြေများမှာ ဦးနီ လုပ်ကိုင်ခွင့်ရသောမြေများ ဖြစ်သည်။ မောင်စိုးသည် ဦးနီ၏ မြေးအရင်းဖြစ်ပြီး မွေးဖွားသည်မှ အသက်(၃၃) နှစ်အရွယ်

(၁) ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၉၁။

ယခုအချိန်အထိ အဖိုးဦးနှိနှင့် တစ်အိုးတည်းစား၊ တစ်အိမ်တည်း အတူ နေ၍ လယ်ယာလုပ်ကိုင်စားသောက်ခဲ့ကြသည်။ လွန်ခဲ့သော (၃) နှစ် ခန့်မှစ၍ မောင်စိုး၏အစ်မအရင်း မငွေငွေသည် ဝင်းမြေပိုင်ရှင်က နှင်ထုတ်သဖြင့် အဖိုးဦးနှိ၊ မောင်စိုးတို့နှင့်အတူ လာရောက်နေထိုင် လုပ်ကိုင်စားသောက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်ပိုင်း ဦးနှိသည် လွန်ခဲ့သော (၃) နှစ်ခန့်မှစ၍ ရသမျှသီးနှံရောင်းချရငွေများကို ၎င်းမသုံးရသဖြင့် ၎င်းမှာလည်း အသက်(၈၀)ကျော် အိုမင်းမစွမ်းရှိလာပြီဖြစ်၍ ၎င်းအား ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ယူမည့် ၎င်း၏မြေးအရင်း မငွေငွေအား လုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ မောင်စိုးက နတ်ရေကန်ကျေးရွာ မြေယာ ကော်မတီထံသို့ ၎င်းအား စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးပါရန် ၆-၃-၂၀၀၇ နေ့က လျှောက်ထားခဲ့သည်။

နတ်ရေကန်ကျေးရွာ မြေယာကော်မတီက အမှုတွဲပါ သက်သေခံ (ခ) မှ (ခ-၄) အထိပါ သက်သေများ စစ်ဆေးပြီးနောက် သက်သေခံ (ခ-၅) ပါအတိုင်း သုံးသပ်ပြီး သက်သေခံ (ခ-၆) ပါ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ၁၈-၄-၂၀၀၇ နေ့တွင် ချမှတ်၍ မငွေငွေအား လုပ်ပိုင်ခွင့်ချပေးခဲ့သည်။ ယင်းသို့ မငွေငွေအား လုပ်ပိုင်ခွင့်ချသည့် အမိန့်ကို မောင်စိုးက မကျေနပ်၍ ၂၃-၄-၂၀၀၇ နေ့တွင် ချောင်းဦး မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနသို့ အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ မြို့နယ် မြေစာရင်းဦးစီးဌာနက ၂၇-၄-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၄၈၂/မအ-၂ စာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၁၁-၆-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၅၁၁/မအ-၂ စာအရလည်းကောင်း မောင်စိုးက အယူခံဝင်ရောက်ထား သည်ကို နတ်ရေကန်ကျေးရွာ (ကယက) ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဖိုးစန်းနှင့် ချောင်းဦး မြို့နယ်တရားရုံးသို့ အကြောင်းကြားစာများ ပေးခဲ့သည်။

ထိုသို့ အယူခံထားစဉ်ကာလအတွင်း တရားလို ဦးဖိုးစန်းက မောင်စိုးသည် ၁၀-၄-၂၀၀၇ နေ့တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၉-၄-၂၀၀၇ နေ့တွင် တစ်ကြိမ် အချင်းဖြစ်မြေကွက်တွင် ကျူးကျော်ဝင်ရောက် ထွန်ယက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၃၁-၅-၂၀၀၇ နေ့တွင် ထပ်မံ ထွန်ယက်သဖြင့်လည်းကောင်း ၄-၅-၂၀၀၇ နေ့တွင် ချောင်းဦးမြို့နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီရုံးသို့ တရားစွဲဆိုခွင့် တောင်းခံခဲ့ပြီး၊ ချောင်းဦးမြို့နယ်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီရုံးက ၁၄-၅-၂၀၀၇ နေ့တွင် မောင်စိုးအပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့် ပြုခဲ့သဖြင့် ယခုအမှုကို ဦးတိုက်လျှောက်ထား စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားသူ မောင်စိုးသည် အမှုတွဲပါ သက်သေ ထွက်ဆိုချက်များအရ အချင်းဖြစ်မြေယာတွင် မူလလက်ရှိ လုပ်ကိုင်နေသူ ဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွား ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသည်။ ကျေးရွာမြေယာ ကော်မတီက မှုခင်းမဆုံးဖြတ်ခင်ကပင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်များတွင် ပဲတီစိမ်းနှင့် ပဲစဉ်းငုံပင်များကို စိုက်ပျိုးခဲ့သည်။ တောင်သူလေ့အရ ပဲတီစိမ်းနှင့် ပဲစဉ်းငုံပင်များသည် အပင်စိတ်စိတ်ပေါက်နေ၍ အပင်များ ဖြစ်ထွန်းစေရန် ဝင်ရောက် ထွန်မှုန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော မောင်စိုး၏တင်ပြချက်မှာ လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ သီးစားချထားရေးနည်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ (၂) တွင် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးနိုင်ရန် အမှုများကို အချိန်မီပြီးပြတ်အောင် စစ်ဆေးရမည်။ မပြီးပြတ်သေးလျှင် လက်ရှိလက်ငုတ် လုပ်ကိုင်နေသူက လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော သီးနှံရိတ်သိမ်းပြီးသည်အထိ ဆက်လက် လုပ်ကိုင်စေရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ ယင်းနည်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၅ (၅)

တွင် အမှုများကို အယူခံတင်သည့်ကာလအတွင်း သို့တည်းမဟုတ် အယူခံအမှုများ မပြီးမချင်း မူလချထားခြင်းခံရသော သီးစားသည် အခြေမပျက် ဆက်လက်လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိရမည့်အပြင် အမှုပြီးပြတ်သော် လည်း ပြီးပြတ်သည့်အချိန်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော သီးနှံများကိုလည်း ခံစားပိုင်ခွင့်ရှိရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မဘူဒီမာ နှင့် နိုင်ငံတော် (ဗဟိုတရားရုံး)၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်ထားလွှာအမှတ် ၁၅၀/၇၇ စီရင်ချက်တွင် မြေယာကော်မတီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် လက်ရှိဖြစ်သူသည် အခြေ မပျက် လုပ်ခွင့်ရှိပြီး အယူခံနေစဉ်ကာလအတွင်း တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ထို့ပြင် ဦးညိုမောင် နှင့် ဒေါ်ကျင်နု^(၂) တွင် မြို့နယ်မြေယာကော်မတီက ဦးညိုမောင်အား အနိုင်ပေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ သောကြောင့် ဒေါ်ကျင်နုက ဗဟိုမြေယာကော်မတီထံသို့ အယူခံ ဝင်ထားကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ ဗဟိုမြေယာကော်မတီရှေ့၌ ရောက်ရှိနေ သော ပြဿနာကို ဘိုကလေးမြို့နယ်တရားရုံးက စစ်ဆေးကြားနာခွင့် မရှိသဖြင့် ယင်းအမှုကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

အမှုလျှောက်ထားသူ မောင်စိုးသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပြီး အချင်းဖြစ်မြေ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျေးရွာမြေယာကော်မတီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ် သောကြောင့် ချောင်းဦးမြို့နယ်မြေစာရင်းရုံးတွင် ၂၃-၄-၂၀၀၇ နေ့ က အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး အယူခံဝင်ရောက်ထားဆဲ ကာလအတွင်း

(၂) ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၃၃။

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ သီးစားချထားရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ အရ အရေးယူခံရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအခြေအနေတွင် မူလရုံးတရားလို ဦးဖိုးစန်း၏ စွပ်စွဲချက် မှန်ကန်စေဦး၊ လျှောက်ထားသူ မောင်စိုးအပေါ် မည်သည့်ပြစ်မှုမျှ မြောက်နိုင်မည်မဟုတ်သည့်အလျောက် လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဖိုးစန်း စွဲဆိုသော ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၁၉၄/၂၀၀၇ အမှုတွဲအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။